

Comentariu - Lacustra de George Bacovia

Face parte din volumul de poezii "Plumb". Lirica singuratatii cunoaste cu poezia "Lacustra" momentul sau cel mai acut. Spaima generata de impresia participarii la intoarcerea materiei dezorganizate in haosul primordial e marita de obsesia singuratatii. Ceata si ploaia care par a se eterniza devin in poezie dintr-o manifestare meteorologica un mod de existenta a materiei, poezia comunica un sentiment al insingurarii totale intr-o lume in care poetul se simte despartit printr-un "gol istoric".

Golul acesta istoric se intinde intre prezentul cu obsesivul si exasperantul ritm al ploii care nu se mai sfarseste si vremurile indepartate din strafundurile originale ale omenirii, cand omul ingrozit de propria sa singuratate si de adversitatea stihiilor si a fiarelor salbatice se claustrea in locuintele sale lacustre in care se simtea in siguranta numai dupa ce apuca sa traga podul de la mal. Poetul se simte coborat din acest punct de vedere pe o treapta subumana de inceput al existentianismului. Poezia cuprinde o succesiune de motive: al noptii, al ploii, al golului, al mortii, al plansului si al nevrozei. Sentimentul este de dezagregare sub imperiul apei, a lumii si deci si a individului atat de aproape de moarte. Cele doua elemente duc la o dizolvare perpetua, la o surpare continua.

Poetul ne prezinta doua planuri: planul exterior cel al lumii si al naturii; si unul interior al somnului din care poetul tresare. Trecerea de la planul exterior la cel interior se face abrupt fiind legat de spaima si de teama: "Sunt singur" din versul al III-lea al strofei intai: "si ma duce un gand " semnifica intoarcerea in timp pentru a sublinia sentimentul de solitudine ("spre locuintele lacustre"). Spaima se adanceste si "parca dorm pe scanduri ude in spate ma izbeste un val" si in aceasta atmosfera de zbucium poetul prin versul "tresar prin somn si mi se pare ca n-am tras podul de la mal" subliniaza imposibilitatea de a lua contact cu lumea, cu viata. Spaima lui se accentueaza, pentru ca "un gol istoric se intinde" vers ce simbolizeaza amenintarea mortii. "Pe aceleasi vremuri ma gasesc" este reintoarcerea in timp, poetul coborandu-se pe treapta subumana. Izolarea aceasta care il apasa pe poet e subliniata pe pilotii grei care se prabusesc. E ruperea directa cu orice contact al civilizatiei sau al legaturii cu viata. in ultima strofa, versul al II-lea "tot tresarind, tot asteptand" e o prelungire pe plan interior a ideii cuprinse in versul al II-lea din I-a strofa "aud materia plangand".

Plansul cosmic al materiei se restrange de la expresie la, impresie sugerand adancimea insingurarii pana la disparitia totala. Remarcam in poezie aceeasi muzicalitate a versurilor tipice lui Bacovia. La nivel semantic remarcam folosirea verbelor la gerunziu: plouand, plangand care rimeaza cu substantivul gand. Intalnim epitetele ("gol istoric") personificarile, piciorul metric din 8 versuri, ritmul este iambic.